

TOTEM

DOBRUŠSKÝCH SKAUTŮ

L
I
S
T
O
P
A
D
-
P
R
O
S
I
N
E
C

ROČNÍK 7. 2014

ÚVODNÍ SLOVO

Nejmilejší čtenářky, drazí čtenáři, příznivci dobroušského skautingu a všichni, kteří jste si otevřeli náš elektronický oběžník o dění (nejen) ve skautském světě podorlické Dobrušky,

kdo mne znáte, tak víte, že zrovna nepatřím k těm nejušměvavějším a nejveselejším lidem na této planetě. A při psaní tohoto úvodního slova nemám úsměv na tváři vůbec. Proč? Protože je tento úvodník poslední. Pro mne a redakci, s níž jsem v lehkých personálních obměnách dlouhých (a krásných) sedm let spolupracoval na vydávání tohoto časopisu dobroušských skautů, který si získal takovou podporu a popularitu mezi vámi, o níž se nám z počátku ani nezdálo a díky které oběžník stále vydáváme. Dokonce nám mistr Totemu „ukradli“ bratři a sestry z Třeběchovic, aby si obdobně vydávali vlastní zpravodaj - nám to ale v redakci vůbec nevadí, hřeje nás na srdci, že jsme byli někomu vzorem a považoval naše dílo za tak geniální, že ho bez větších změn využil pro sebe! Díky!

Zpracovávali jsme texty všech přispěvatelů, psali zajímavá témata, tvořili rozhovory s dobroušskými skauty, kteří měli co sdělit, ořezávali fotky, sháněli pozvánky, tvořili přehledné tabulky, bombardovali emaily všechny, kteří měli se svými sliby zpoždění a netrpělivě vybírali v předstihu ten nejlepší citát na konec celého čísla. To a ještě mnohem, mnohem více obnášela naše redakční činnost, „černá práce“ na pozadí následně krás-

ně vytištěného čísla a svázaných ročníků v archivu naší klubovny, o což se záslužně postaral střediskový vedoucí Petr.

Nechci bilancovat na hranici filozofických „blábolů“ a vlastní „přemoudřelosti“, do níž mám dál než na konec světa, ale dovoluji mi parafrázovat dvě myšlenky - *všechno jednou končí a život je změna*. Po zmíněných sedmi letech jsme se s členy celé redakce dohodli předat „tote-mácké žezlo“ dál, ndržeť ho křečovitě v odumírajících rukou, které, mám osobní dojem, svou činnost v poslední době více flákaly než dělaly úplně naplno a poctivě, nikoho se ale nechci dotknout (nicméně „podle sebe soudím tebe“). Redakce se totiž dostala do pozice, kdy její všichni členové nebyli z především pracovních (a studijních) důvodů schopni blíže sledovat dění v našem středisku a jeho počínání - a uznejte sami, psát a zaštiťovat tím něco, kde už víceméně vůbec nijak nefigurujeme a mladší skauti nás ani neznají a posílají své příspěvky „komusi“, nelze. Tak, jako se dobrá fungující rodinná společnost dědí z generace na generaci, i my jsme se pokusili rozjet pomyslný střediskový „dceřinný podnik“, na jehož šéfování se ale bohužel už dále necítíme. Letošním rokem pro nás proto práce (alespoň z největší části) na Totemu končí.

Naštěstí se objevilo několik nadšených duší v dobroušském středisku, které budou i nadále v předchozím redakčním snažení pokračovat, mám z toho velkou radost! Ale i velký strach

- z toho, že až si přečtu lednové číslo, nad nímž již nebudu se „starou redakcí“ mít žádné rozhodovací ani jiné právo, uvidím číslo mnohem lepší, plné nových nápadů, svěží, živé a rozdílné, než jsme dělali v poslední (dost uspěchané) době my! Číslo, které mi vyrazí dech a uvědomím si, jak moc schopní lidé v dobroušském středisku jsou, bude to trefa do černého mé vlastní ješitnosti, že dělám vždycky vše nejlépe!

Na závěr tohoto „falešného epitafu“, kterým vlastně nic moc nekončí, mi nezbyvá, než poděkovat všem, kteří s námi měli sedm skvělých ročníků Totemu trpělivost, kteří psali texty po nocích, ve vlastním volnu, ve vlaku na koleni a zasílali je nám, abychom je „otiskli“. Klobouk dolů vám i všem dalším a doufám, že vaše příspěvky budeme moct všichni číst dále!

Dost mých řečí, pojďte si počíst o dobroušském skautském dění na podzim roku 2014!

Přeji nové redakci a všem, kteří se na udržení Totemu budou podílet, mnoho trpělivosti, sil a odhodlání!

Pozitivní energii do blížícího se nového roku vám zasílám společně s odcházející redakcí!

OBSAH TOTEMU

2 -	Úvodní slovo	20 -	Tip na výlet
3 -	Obsah		- Pravčická brána
4 -	Střediskové dění	23 -	Rozhovor s ...
	- Podzimní oheň		- Jiří „Albim“ Hanouskem
	- Motivační výprava Činovníků do Prahy	25 -	Poslední stránka
	- Oddílová činnost		- Uzávěrka
14 -	Skautské dovednosti		- V příštím čísle
	- Uzlování	26 -	Citát
16 -	Tip na web		
	- Cestovatelské portály		
18 -	Tip na film		
	Co musíte vidět!?		

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

PODZIMNÍ OHEŇ

10. 10. 2014

Ten se konal v pátek 10. října u skautské klubovny. To je taková radost, sedět u táborového ohně, poslouchat praskání dřeva a nasávat tu nenahraditelnou skautskou atmosféru. Dívat se do zářících dětských očí, sedět v kruhu na jedné straně s dětmi a na druhé straně s oldskauty a zpívat známé písničky.

Dívala jsem se do plamenů a hlavou mi prolítly vzpomín-

ky na můj první skautský oheň kdesi na Šumavě, kde jsme tábořily jako světlušky v roce 1969. Je to sice už hodně let, ale ta atmosféra je stále stejná. Všichni v krojích, všichni nadšení.

Ocenila jsem veřejné představení jednotlivých oddílů i vedoucích a ještě více přivítání nováčků vůdcem střediska stiskem levice. Bylo to milé setkání. A jak pomalu zapadalo slun-

ce, vyvstaly mi na mysl kouzelné věty od Jaroslava Foglara.... „A večer oheň táborový tam do tmy pak zasvítí a vyvolá v tobě pocity, které otřesou tvou duší“.

Tou mou tedy otráslý. Ale v dobrém slova smyslu.

sestra Iva Vulasová

MOTIVAČNÍ VÝPRAVA ČINOVNÍKŮ DO PRAHY 3. - 5. 10. 2014

Činovníci. Celý rok pracují na schůzkách, plánují výpravy pro své svěřence a když přijedou na tábor, je to zase na nich, ale kdy přijde čas, aby si i tito, jistě vytížení skauti, udělali výlet? Tento čas přišel a bylo to 3.-5. října - a proč ne právě do Prahy!? Stověžatá, jak se Praze poeticky říká, jistě nabízí spoustu příležitostí k poznání zajímavých míst, inspirací na výpravu a mnoho dalšího, aby to ale nebylo jen tak, musel si každý zúčastněný připravit několik informací o jednom z míst, která byla na naší trase, ať už to byla fakta, bajky, pověsti, nebo tajemné záhady, všechno se počítalo. A tak to všechno začalo...

V páteční podvečer se sešlo všech 19 účastníků na nádraží v Dobrušce a vlakem jsme vyrazili do Vysočan, kde jsme se ubytovali a přesпали v tamní skautské klubovně. Hned od sobotního rána byl program velmi nabitý,

už jen pochodit všechny památky zabralo přes půl dne. Trasa vedla od dolní stanice lanovky na Petřínskou rozhlednu, odkud je krásný rozhled po celé Praze, nepředvídatelné zrcadlové bludiště, kolem Hladové zdi a Strahovského kláštera na Hrad, odtud dále na Malostranské náměstí, Kampu, přes Karlův most, Staromák s orlojem, Václavák a konečně Příkopy až k Prašné bráně. U každé z památek byla samozřejmě kvalifikovaná přednáška, kterou si každý (předem) připravil. Ač se to možná nezdá, trasa byla dost časově náročná a v poměrně chladném a větrném počasí byl nakonec každý rád, že se může uchýlit do některého z pražských podniků a dát si něco na zahřátí. Aby si mohl výpravu každý užít i tak trochu po svém, bylo poté osobní volno a všichni se rozešli k jídlu, památkám, muzeím, nakupovat, nebo navštívit bleší trh nedaleko jedné ze stanic metra (bohu-

žel už nevím, která to byla)...den jsme potom zakončili romantickou procházkou po noční Praze (doporučuji – je to zdarma)!

V neděli se nám naskytla výborná příležitost navštívit katedrálu sv. Víta a to zcela zdarma při mši svaté. Pro ty, kdo zde byli poprvé to byl jistě působivý zážitek, neboť srovnávat Víta s Dobruškým Václavem je asi jako porovnávat Prahu s Dobruškou. No a jsme u konce – úklid klubovny, chlebiček na rozloučenou z předvolební kampaně a hurá na nádraží a domů.... :-)

Tato výprava nám všem jistě mnoho dala do budoucí činnosti, ať už ve středisku nebo oddíle. Tak do budoucna snad bude podobných výprav více!

Adam

ODDÍL SVĚTLUŠEK

První dva měsíce nového školního roku nám utekly jako voda a náš oddíl světlušek se nám pořádně rozrostl. Z oddílu Medátek k nám přešlo sedm děvčat a dalších šest si k nám cestu našlo. Celkem nás je momentálně třicetjedna. Světlušky jsou rozděleny do dvou družinek, pondělní se jmenují „Sedmikrásky“ a páteční si říkají „Včeličky“. Společně s Kukačkou, Maruškou a Kátou V. jsme si pro ně připravily celoroční oddílovou hru s názvem „Putování za lucernou“. Světlušky dostávají za docházku a účast na výpravách samolepky lucerniček, které lepíme v klubovně na mašle a v červnu uvidíme, která z nich bude ta nejlepší.....

Aby se světlušky mezi sebou lépe poznaly, tak jsme hned třetí týden v září vyjely na výpravu do Orlických hor. Ze Šerlichu jsme přes Bukačku došly na Vrchmezí a odtud na autobus do Sedloňova. Místy byla mlha hustá tak, že by se dala krájet....., ale my jsme měly velké štěstí, že na nás sluníčko vykouklo a mohly jsme šlapat jen v tričkách a mikinách. Cestou jsme společně hrály seznamovací hru, kde

měla každá světluška za úkol získat informace o dalších pěti přítomných jako např. kde bydlí, počet sourozenců, co dělá ve volném čase atd. a vše zapsat do svých zápisníků.

Při sestupu z hřebene do Sedloňova už některé hlavně mladší světlušky začaly bolet nohy, tak jsme se rozdělily do dvou skupinek a zahrály si šipkovanou. Na zastávce autobusu jsme byly velmi rychle a holky si ještě stihly zacvičit na místním veřejném sportovišti.....

Začátkem října jsem naše nové světlušky představila ostatním členům střediska na podzimním ohni, který se konal u kluboven. S velkou chutí jsme ostatním předvedly, že světlušky jsou pořádné zpěvačky a umí zakřičet svůj oddílový pokřik.

V sobotu o podzimních prázdninách jsme vyjely na naši druhou výpravu a to do Nového Města nad Metují, odkud jsme přes Klopotovské údolí, Slavoňov, Zákraví, Chlístov a Val došly do Dobrušky. To už jsme si sluníčka moc neužily, ještě že jsme si s sebou vzaly rukavice,

čepice a termosky s čajem. Ale světlušky statečně šlapaly a náladu jsme si po cestě zlepšovaly různými úkoly a hrou, která se jmenovala „Sbírání hmyzu“. Barevné lístečky, na kterých byl nakreslený např. motýl, pavouk, housenka, brouk atd. se po cestě různě objevovaly, světlušky je pečlivě hledaly a sbíraly. Každý druh hmyzu měl své bodové ohodnocení a záleželo na postřehu a rychlosti každé světlušky, kolik jich našla.

Výsledky byly hodně rozdílné, ale některé světlušky vydržely bedlivě sledovat okolí a vyplatilo se to. Nejlepší z nich dostala sladkou odměnu.

Doufám, že i v dalších měsících budou mít světlušky pořád tak velký zájem o to chodit na schůzky, hrát hry a učit se nové věci.....a vedoucí to vydrží!

Za oddíl světlušek zapsala a fotky přidala

Katka Potočková

ODDÍL VLČAT

Jsou za námi dva měsíce nového školního roku a tak je na čase shrnout jeho začátek, což opět učiní moje maličkost.

Hned na začátku září, konkrétně 8.9. se konala úvodní oddílovka, na které jsme se s klukama dohodli kdo kdy bude chodit. Začali jsme krátkou procházkou přes Křovice, pod most pod hlavní silnicí, kde jsme si vyběhli závod pod mostem do vrchu a poté jsme se vydali pod Novohradský kopec, kde jsme kluky rozdělili na dvě poloviny. Zatímco se jedna polovina rozdělávala, tak druhá hrála hru,

během níž si kluci zaběhali a pomlátili se šátkem. Poté se obě poloviny prohodily. Rozdělování dopadlo takto: Ve středu chodí oranžová družina, kterou vede Albi s Radkem chodí 8 kluků, ve čtvrtek chodící hnědá družina čítá 14 kluků a vedou je Honza s Ondrou a Luboš s Petrem juniorem mají v pátek na starosti zelenou družinu se 6 kluky.

Ačkoliv už uběhly dva měsíce školního roku, tak žádnou výpravu jsme zatím neprovedli. Ačkoliv vlastně provedli, ale dočtete se o ní až v dalším čís-

le, jelikož a protože se konala 1. listopadu. V následujících dvou měsících mimo této výpravy bude i výprava vánoční, když už budou ty Vánoce.

Tak to by pro toto číslo bylo všechno a za dva měsíce si snad už konečně budete moct přečíst zdejší zápis o oddílu vlčat od někoho jiného.

Albi

ODDÍL SLUNEČNIC

Nový skautský rok začal a oddíl Slunečnic přinesl spoustu změn. Jelikož k nám od světlušek letos přišlo pět nových členek, náš oddíl se rozrostl na 15 Slunečnic. Pro někoho to možná stále není moc, pro nás to však znamenalo, že jsme si konečně po dlouhé době mohly dovolit rozdělit holky do dvou družin. A tak nám vznikla úterní zelená družina Lilijek a páteční červená družina MaKovic. Ale vezměme to popořádku...

První oddílová schůzka letošního skautského roku se konala trochu netradičně v pondělí 8. září. Všechny jsme se přivítaly, seznámily se s novými členkami, řekly si, co a jak bude tento rok probíhat, a jelikož bylo poměrně hezky, vydaly jsme se na Trojici. Tam jsme si sdělily své zážitky z prázdnin a zahrály pár drobných her. Nejdéle jsme vydržely u hry „Jsem originál“, kde se měla každá z nás zamyslet nad tím, v čem je výjimečná. Poté jsme se vrátily do klubovny, kde jsme se rozloučily naším pokřikem.

Od dalšího týdne již probíhaly schůzky družinové. Během prvních schůzek měly holky za úkol vymyslet název své družiny a poté i pokřik. Také každá z nich dostala určitou funkci, a tak máme v družinách rádce, podrádce, nástěnkáře, docházkáře, kronikáře, uklízeče a narozenináře. (Neznamená to však, že například

kronikářka musí psát všechny schůzky, ale je zodpovědná za to, že budou napsané.) Během těchto formalit jsme začaly pracovat na celoroční hře, která je letos nazvaná „Rok skautského klání“ a je poměrně jednoduchá – cílem je získat jedno velké území (a také připravit holky na Svojsíkovy závody, které je čekají). Velké území připadne té družině, která bude mít početní převahu území malých, o která se bude bojovat na oddílových schůzkách či i výpravách. Malá území jsou rozdělena na tři pole – kdo bude mít většinu, je jeho. Každý měsíc (či dva měsíce) se zaměřujeme na jedno téma. A tak jsme se v září a říjnu zejména naše nováčky seznamovaly se skautskými zákony, slibem, hymnou, skautskou historií a různými základy skautingu. Tuto činnost jsme prokládaly drobnými hrami, abychom oživily i těla, a ne jen mysl.

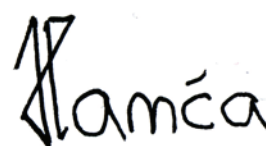
V pátek 10. října jsme se zúčastnily střediskového podzimního ohně, kde jsme představily nejen své nováčky, ale i čerstvě vzniklé družinové pokřiky. Oheň proběhl v příjemném duchu a snad si ho všichni užily alespoň tak jako my. Poté co většina lidí odešla do svých domovů, jsme ještě chvíli zůstaly u ohně a zpívaly. Nikam jsme nespěchaly, jelikož jsme přespávaly v klubovně. Když nadešel čas, uložily jsme se do spacáků, ještě jsme si chvíli povídaly a pak usnuly. Druhý den nás

čekal úklid klubovny (baráčku č. p. 512), jelikož se to tam už pavučinami jen hemžilo. A tak jsme se po ranní hygieně a snídani daly do práce. Možná by si to zasloužilo i více času, ale i tak během dopoledne klubovna prošla značnou změnou. Mezitím co jsme ještě doklízely obsah skříněk, holky dostaly kotlík, sirky a pár ingrediencí, aby uvařily oběd. Poté jsme si daly chvíli oddychu, zahrály pár drobných her a šly si zaplavat na bazén, kde se holky rádně vyblbly. A tím naše víkendové setkání skončilo.

Poslední říjnový pátek nás čekala další oddílová schůzka, kde družiny mohly porovnat své znalosti, které měly možnost během prvních dvou měsíců načerpat. Nakonec první malé území získala družina Lilijek.

Za první dva skautské měsíce je to ode mne asi vše. V listopadu se holky budou zabývat uzly, nejstarší Slunečnice čeká účast na hře Stínadla ve Dvoře Králové, na konci měsíce se pak vydáme na společnou výpravu a kalendářní rok tradičně zakončíme výpravou vánoční... A o tom všem se více dozvíte příště.

Za oddíl Slunečnic

ODDÍL MOHYKÁNŮ

První zářijová schůzka oddílu Mohykánů proběhla netradičně v pondělí 8. září. Na této schůzce jsme přivítali pět nováčků od vlčat a domluvili termíny schůzek, které jsou ve středu a v pátek, oboje od šestnácti do osmnácti hodin. Oproti loňskému roku přibyli do našich řad kromě již zmíněných vlčat ještě další dva kluci, přivedení svými kamarády, kteří již do oddílu chodí. A aby toho nebylo tolik, tak jsme o jednoho člena přišli, i to se občas stává, třeba za rok zase přijde. Momentálně tedy mají Mohykáni 23 členů rozdělených do čtyřech družin.

Jelikož na jaře budou opět po dvou letech Skautské Svojsíkovy závody, tak neleníme a pozvolna se na ně připravujeme už teď, což víceméně tvoří program schůzek. Kromě toho jsme také absolvovali dvě výpravy. V

září jsme vyjeli na tradiční Mohykánskou výpravu na Hejdu, kde jsme strávili dvě noci a absolvovali stavění jehlanových stanů, vaření večerí, zevrubný průzkum zdejšího členitého terénu, nečekané setkání s Náchodskými rovery, kteří tábořili na jednom z mnoha míst dole pod skalami a samozřejmě také neočekávanější část výpravy a to množství hrachových bitev.

V říjnu jsme vyrazili na jednodenní výpravu do Deštného v Orlických horách, odkud jsme se už pěšky vydali po bunkrové cestě na Vrchmezí, samozřejmě s řádným prozkoumáním několika bunkrů. Po společném focení u Vrchmezního vrcholového pomníku a následném obědě jsme se vydali na Šerlich. Vzhledem k ne zrovna přívetivému počasí, slunci se podařilo prosvítit vytrvalou mlhu

pořádně jen jednou a to ještě ne na dlouho, jsme se tam chtěli zastavit na nějaký ten čaj, ale Masarykova chata byla úplně plná, tak jsme se rozhodli zajít si na občerstvení do Šerlišského mlýna, tam bylo naštěstí celkem prázdné. Odtud už jsme se vraceli zpět do Deštného. Po cestě jsme si na louce u cesty zahráli běhačku s názvem Mor a při čekání na autobus v Zákoutí jsme se vyvíjeli z vajíčka na vyšší vývojové stupně ve hře Evoluce.

Na další schůzky, výpravy i jiné akce ve zbytku roku se těší

Jirka

SCOUT NIGHT (12. 9. – 13. 9. 2014)

Na první schůzce R&R kmene jsme novou skautskou sezónu přivítali v krojích. Jsme rádi, že se našich schůzek účastní i Martin s Efkou, která nám poskytuje velikou oporu a značnou mírou přispívá ke zdárnému chodu roverského kmene.

Naše první schůze byla věnována debatě o našich cílech a chodu kmene. Z té jsme usoudili, že mimo naše další nárazové schůze a akce se pokusíme taktéž přispět svou funkcí chodu celého střediska, jako je například pomoc s organizováním plesu či psaním Totemu.

Zbytek večera se nesl v duchu deskových her a jiných zábavných aktivit. Na přespání v klubovně navazovala jednodenní

VÝPRAVA DO SKAL pod vedením Luboše. Výprava byla zaměřena na prohlídku Adršpašsko-Teplických skal.

SCHŮZKA S PŘEDNÁŠKOU O HOSPODAŘENÍ (11. 10. – 12. 10. 2014)

Součástí večerního programu byla přednáška od Káti Potočkové o hospodaření zaměřená i na naše středisko. Vyzkoušeli jsme si vyplnit příjmový a výdajový pokladní doklad, nahlédli jsme do účetní knihy, také jsme byli obeznámeni s tím, odkud čerpá středisko peníze, kam putují zbylé peníze z táborů a mnoho další informací, které, pevně věřím, obohatili nejednoho z nás. Přátelskou atmosféru dokreslovala i vůně pizzy, kterou pro nás připravili Honzajs, Maruška a Efka. Také jsme probrali situaci s Totemem, přičemž se o jeho

vydávání chce zasloužit Hanča s podporou několik dalších roverů. Nechyběla dokonce ani proslulá hra městečko Palermo. Jelikož jsme se ráno vydali na VÝPRAVU DO HALÍNA, přespalí jsme přes noc v klubovně. Ačkoli se jednalo o půldenní výpravu, procházku po dobrušském okolí a Halínu jsme si užili.

Jsem ráda, že je R&R kmen takto aktivní a věřím, že tomu bude tak i nadále. Opět nám na dveře Źuká další společná akce – prohlídka pivovaru v Dobrušce a návštěva K-plesu v Novém Městě nad Metují taktéž dne 22. 11.

Mája

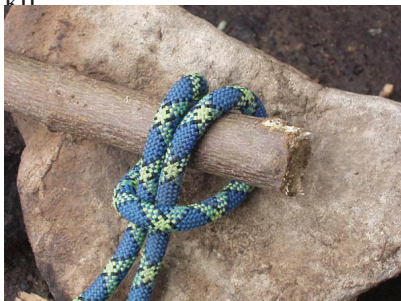
SKAUTSKÉ DOVEDNOSTI

OHNĚ NEJEN TÁBOROVÉ

Poslední skautskou dovedností, kterou si v letošním ročníku Totemu představíme, je uzlování.

Znalost základních uzlů a zejména schopnost jejich uvázání a praktického použití patří beze sporu mezi základní prvky skautské výchovy. Svědčí o tom koneckonců každoroční soutěže v uzlování pořádané v rámci jednotlivých oddílů. Skutečně nedocenitelnou se tato dovednost stane však až tehdy, když potřebujeme uvázat vhodný uzel pro praktické účely, tj. například při budování různých táborových staveb či provizorních přístřešků, horolezectví, poskytování první pomoci apod.

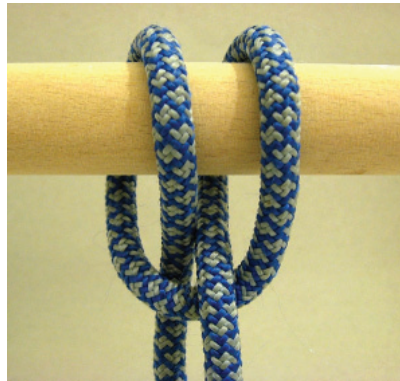
Uzlů existuje nepřeberné množství, přitom výběr toho vhodného záleží vždy na našich konkrétních požadavcích. V tomto článku se zaměříme pouze na několik základních uzlů a jejich vázání, zájemcům o další méně tradiční typy uzlů doporučuji k navštívení internetový odkaz uvedených v závěru článku.

Liščí smyčka

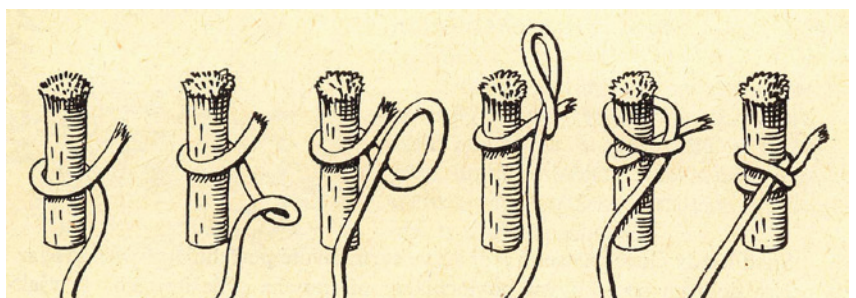
Liščí smyčka patří mezi nejzákladnější a také nejjednodušší uzly. Používá se pro připevnění lana k předmětům nejlépe válcového tvaru. Bez zajímavosti

jistě není ani to, že je z hledem ke své jednoduchosti často využívána například v kouzelnictví. Má však i mnohem praktičtější využití, tvoří třeba základ tzv. Prusíkových uzlů určených ke šplhání po laně.

Lodní smyčka

Podobně jako liščí uzel dobře poslouží k připevnění lana k válcovým předmětům, ve skutečnosti má však mnohem širší využití. Jedná se o velmi spolehlivý uzel, který lze navíc snadno rozvázat nebo povolit a zkrátit. Její úskalí naopak spočívá v tom, že při uvolnění napětí se rychle povoluje i uzel samotný. Vázání je jednoduché a po chvilce se jej naučí každý. Vhodné je umět uvázat uzel nejen „teoreticky v ruce“, ale i „prakticky“ přímo na kůl, nohu stolu apod.

Ambulanční uzel

Ambulanční uzel (někdy též plochá spojka) se používá především v situacích, kdy potřebujeme, aby uzel nebyl příliš „hranatý“ a netlačil. Název je odvozen od jeho častého užití ve zdravotnictví. Jako typický příklad lze uvést vázání šátku na zlomenou ruku či zakončení obvazů. Naopak pro účely spojování lan není uzel příliš spolehlivý, pro užití například v horolezectví je dokonce považován za nebezpečný.

Uvázání ambulančního uzlu je velice jednoduché a popisuje ho následující obrázek.

Dračí smyčka

Dračí smyčka bývala dlouho považována za základní horolezecký uzel. Časem se však ukázalo, že její spolehlivost nedosahuje zdaleka takových kvalit, jak se očekávalo a i při jejím správném uvázání může dojít k rozvázání uzlu. Nahradily ji proto jiné uzly, konkrétně v horolezectví se dnes běžně užívá osmičkové poutko.

Při vázání dračí smyčky si lze pomoci následující pohádkou, kterou si snadno zapamatují i malé děti. Na laně vytvoříme „jezíčko“, volný konec poté obtočíme kolem sebe a vsuneme jej zespoda do jezírka – vytvoříme tak „draka“, žijícího v jezeře. Druhý konec lana považujeme za „princeznu“ (viz obrázek). Drak samozřejmě lační po princezně, proto vylézá z jezírka, obchází zezadu princeznu a vrací se do jezera ve snaze uchvátit ji s sebou. Nejspíš by se mu to povedlo, nebýt šlechetného prince (ruky vazače), který chytne princeznu a táhne ji směrem pryč od jezírka. Následný boj o princeznu má pro nás zásadní význam, neboť se jím celý uzel utáhne.

Osmičkové poutko

Jak již bylo řečeno, osmičkové poutko převzalo od dračí smyčky primát nejčastěji užívaného uzlu v horolezectví a dalších podobných aktivitách. Na rozdíl od dračí smyčky se jedná o zcela spolehlivý uzel prakticky na všech typech lan, navíc lze velmi jednoduše opatřit volný konec lana pojistkou. Snad jedinou drobnou nevýhodou může být fakt, že po prudkém zatížení lana se tento druh uzlu utáhne natolik, že se později hůře rozvazuje (typicky např. po náhlém pádu jištěného lezce do lana).

Technika uvázání spočívá nejčastěji ve vytvoření klasické jednoduché osmičky na laně a poté vedení volného konce jakoby pozpátku po vytvoření osmičky. Osmičkové poutko je tedy v podstatě dvojitou osmičkou, často se však oba názvy ztotožňují a hovoříme o něm zkráceně pouze jako o osmičce.

Rybářská spojka

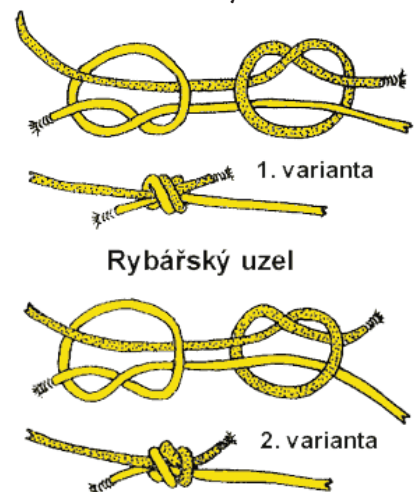
Velice spolehlivý uzel rozšířený nejen mezi rybáři. Slouží ke svazování lan, šňůr či vlasců přibližně stejného průměru. Vázání je poměrně snadné, neboť se jedná o dvě oka uvázaná volnými konci jednoho lana okolo pevných konců druhého lana. Při vázání bychom si však měli vždy pohlídat, aby

nám do sebe obě oka „zapadala“. Docílíme tak nejen lepšího celkového vzhledu uzlu, ale i jeho větší pevnosti. Uzel bývá často také nazýván „autíčka“, schválně si jej zkuste doma sami uvázat, abyste zjistili proč.

Další druhy uzlů

Těžko si představit, kolik stran by bylo třeba k popsání všech existujících uzlů. Vždyť každý z uvedených uzlů má své další varianty, případně je základem pro složitější druhy uzlů. A to jsem ani nepopsal všechny uzly, které lze považovat za základní a které se učí snad každý skaut – za všechny v textu nezmiňované jmenujme třeba zkracovačku (kterých mimochodem existuje celá řada), škotový uzel či dřevařskou smyčku.

Dovoluji si tedy nechat na Vás, samotných čtenářích, abyste navštívili níže uvedenou internetovou stránku a sami si tak rozšířili obzory v oboru uzlování. Já osobně vřele doporučuji!

Odkaz pro inspiraci: gord.gringo.cz

Béna

TIP NA WEB

PORTÁLY LEVNÉHO CESTOVÁNÍ

Dost často se kolem sebe setkávám s názorem: „Jééé, ty se máš, že si tak cestuješ po světě, to musíš mít hodně peněz, co?“. Kupodivu o penězích to zas tak moc není. Musíte mít jenom chuť cestovat, být otevření celému světu, připraveni rychle jednat a být časově flexibilní. A pak už to jde samo! A jelikož vím, že každé „poprvé“ je těžké, tak bych vám chtěla přinést menší návod, jak to zvládnout. Jste připraveni? Vylítáme!

Obecně jsou letenky levné z několika důvodů. Dopravce například udělá chybu v tarifu při zadávání do systému. To pak opravdu záleží na rychlosti, než si toho všimne a chybnou cenu opraví. Další možnost je, že dopravce slaví nějakou událost (například 10 let na trhu) a pak v ten den jsou všechny jeho letenky s výraznou slevou. Někdy se taky stává, že dopravce prostě jen na poslední chvíli doprodává poslední volná místa v letadle. A tak jako ve všech obchodech, tak i zde fungují klasické slevy na nalákání zákazníků.

Slevových portálů na levné letenky je v dnešní době velké množství a každý den vám nabízejí zlevněné letenky do celé-

Ryanair: exkluzivní sleva 25% na všechny letenky

4. Listopad 2014 Dave To se mi líbí Sdílet Toto se líbí 1.347 lidem. Buďte první mezi svými přáteli.

Varšava 190 Kč - Londýn 725 Kč - Brusel 814 Kč

Řím 835 Kč - Sardínie 835 Kč - Barcelona 998 Kč

ho světa. Chce to jen kliknout v pravý čas na tu pravou stránku...

Podle mého názoru nejlepší stránky jsou **www.cestujlevne.com**. Každý den sem přibývá upozornění na několik výhodných letenek. Vždycky zde máte popis jak získat letenku za tak výhodnou cenu, kupa rad a tipů. Na této stránce navíc funguje i poradna kam napíšete, kdy a kam chcete letět, a parta nadšenců vám pomůže najít ty nejvýhodnější letenky. Navíc díky různým diskuzím najdete třeba i parťáka na cestování.

K dalším stránkám, které stojí za to sledovat, jsou například:

www.jaknaletenky.cz/top,

www.letenkovnik.cz,

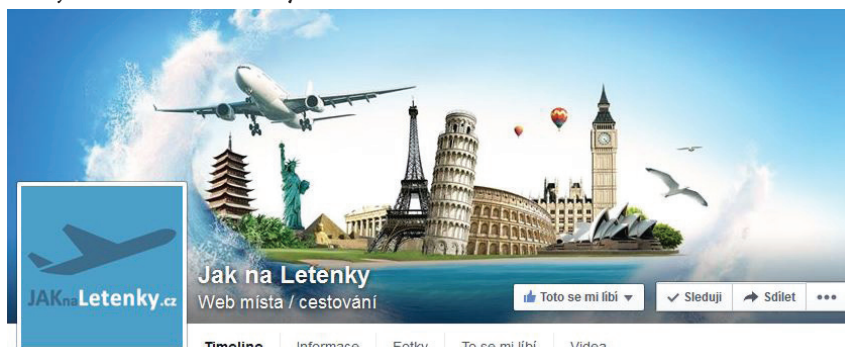
www.akcniletanky.com,

honzovyletenky.cz.

Stránky **www.skypicker.com** jsou zas ideální pro nadšence, co chtějí cestovat, vědí kdy, ale nevědí kam. Prostě jen vyplníte, kdy máte volno, odkud chcete letět a pak už si jen stačí vybrat z nabídky zlevněných letů.

Pokud zas naopak víte, kam chcete letět a jen netušíte, kdy je to nejvýhodnější, doporučím vám stránky **www.momondo.cz**. Na časové ose krásně uvidíte vývoj ceny letenek a tak posun plánovaného odletu například o dva dny vám může ušetřit i několik tisíc.

Tyto stránky nejraději využívám v kombinaci s **www.skyscanner.cz**, kde můžete doladit detaily – čas odletu, délka letu, doba přestupu, počet mezipřistání, letecká společnost...

Nezapomeňte, že světu vládne sociální síť, takže většina slevových portálů funguje i na facebooku. Stačí jen zakliknout, že chcete dostávat upozornění a budete o všem vědět mezi prvními...

A na konec rychlý návod, jak koupit levné letenky a na co si dát pozor.

1) Platební karta To je asi nejdůležitější věc. Že musíte mít na svém účtu dostatek peněz, vám asi říkat nemusím, co je ale dobré připomenout, že musíte mít na vaší platební kartě povoleny platby přes internet. Nezapomeňte si také zjistit, jaký je váš nastavený limit! Platba pak proběhne pomocí jména držitele karty, čísla karty, data expirace a bezpečnostního kódu. Těm, co se bojí povolit tyto platby, doporučím, aby je měli povoleny, ale s nízkým limitem, který můžou kdykoliv okamžitě na internetovém bankovníctví změnit (zjistíte si u své banky).

2) Webové stránky

Z první části článku už víme, kde najít tipy na levné letenky. Jelikož však nejdůležitějším faktorem je rychlost, doporučuji abyste si z jednotlivých portálů zajistili zasílání novinek na email nebo facebook. Nemusíte tak ztrácet čas projížděním jednotlivých stránek.

3) Zdravý rozum při naku-

pování

Až uvidíte zpáteční letenku například za třetinovou cenu, neztraťte hned hlavu, ale v klidu to prodýchejte a zkuste si rychle najít nějaké informace. Často se totiž stane, že ony levné letenky jsou například na období, kdy v dané oblasti vytrvale prší. Dalším problémem je, že levná letenka není vše. Nízkonákladové společnosti většinou létají na vedlejší letiště a cesta do centra města vás může vyjít na stejnou, ne-li vyšší cenu, než je samotná cena letenky. Dobré je si také v rychlosti ověřit cenu hostelů.

4) Rychlost

Jak už jsem zde zmínila, častokrát jsou levné letenky o rychlosti. Nejúžasnější na tom jen ten adrenalin při jejich nákupu. Nikdy nevíte, jestli se to podaří. Při objednávání a placení buďte trpěliví, server je většinou přetížený a opětovným klikáním si nepomůžete. Při nákupu je nutné vyplnit pohlaví, jména a data narození všech cestujících. Většina letenek je pak neprenositelná, neměnná a nevratná. Ale všechno se dá řešit, existuje tu například storno pojištění letenek.

5) Radost z úspěšného nákupu

A jak poznáte, že jste se stali novým majitelem letenky do vysněné destinace? Závěrem celého procesu jsou stržené peníze z účtu (okamžitě to lze vidět v internetovém bankovníctví) a potvrzené letenky na vašem emailu. Pokud toto proběhne, nemusíte mít strach, že by vám vaše letenky ještě někdo vzal. Dopravci sice třeba přijdou na chybu v systému, ale s již potvrzenými letenkami nic nenadělají. (Naopak ty, které jsou jen rezervované, okamžitě ruší!)

Doufám, že jsem vám tím trochu otevřela dveře do světa levných letenek. Možná že moje rady a postupy nejsou nejlepší, ale u mě už dlouho osvědčeně fungují. Věřím, že vám to nedá a po přečtení tohoto článku sednete k počítači a zakusíte tu euforii! Přeji vám hodně štěstí při výběru a šťastnou cestu!

A na závěr jedna rada. Pavlač varuje: „Levné letenky mohou způsobovat těžkou závislost na cestování a nulový zůstatek na vašem bankovním účtu!“

Pavlač

TIP NA FILM

CO BYSTE MĚLI VIDĚT!

Je tu Totem a s ním, po menší pauze i rubrika Tip na film. Poslední měsíce roku 2014 byly přímo nacpané skvělými snímky. Jelikož však není v mých silách a možnostech chodit do kina každý den, a zároveň bych nerad doporučoval něco, co jsem neviděl, mám tu pro Vás dnes tři filmy, které si podle mě zaslouží šanci. Vzhůru do světa filmů!

Gone Girl (Zmizelá)

Amy se ztratila v den pátého výročí svatby s Nickem. Vše naznačuje, že nezmlizela dobrovolně. Zoufalý manžel organizuje rozsáhlé pátrací akce a snaží se dělat vše možné pro to, aby se jeho žena našla. Pokud možno živá. Paralelně s tím probíhá policejní vyšetřování, které kromě Amy hledá i člověka, jenž má její zmizení na svědomí. Všechny stopy, nalezené důkazy a svědectví Amyiných blízkých ale ukazují právě na Nicka. Kdo to vlastně je? Trpící oběť zločinu, nebo cynická zrůda, která vodí policii i veřejnost za nos, aby ze sebe sňala podezření? Kdo má pravdu? Jak ji poznat?

A co se vlastně stalo s Amy? Na znepokojivé otázky se vrší další a odpovědi zoufale chybějí. Trpí tím především Nick, který se z miláčka médií proměnil ve veřejného nepřítele číslo jedna. Dobře ví, že když se Amy nebo strůjce jejího únosu nenajdou, ponese si cejch až do konce života, který možná stráví za mřížemi. Pokud ovšem nemá Amy skutečně na svědomí.

David Fincher opět dokázal, že je skvělým režisérem, a vybírá si nejen zajímavé projekty, ale i perfektní herce. Film Zmizelá mi osobně dosti připomínal Fincherův dřívější počín Hra (1997). Ani zde jsem netušil, kam se bude děj ubírat a co všechno, z toho co na plátně divák vidí, je pravda a co jen dokonalá kamufláž. Děj i přes svoji délku extrémně rychle ubíhá, takže těch 145 minut v kině uteče jako voda. Herecké výkony jsou velmi dobré, Ben Affleck se poslední dobou ukazuje ve stále kvalitnějších filmech, nicméně hlavní housle zde hraje naprosto skvělá Rosamund Pike v roli Amy. Výsledné hodnocení, perfektní thriller a žhavý kandidát na Oscara.

Fury (Železné srdce)

Duben 1945. Zatímco se spojenecká armáda pokouší o finální ofenzívu na evropské frontě, ujímá se válečný veterán, armádní seržant Wardaddy (Brad Pitt), velení tanku Sherman a vydává se s jeho pětičlennou posádkou na vražednou misi v týlu nepřítele. Tváří v tvář přesile početní i palebné a v doprovodu naprostého zelenáče, který

se v jejich čtetě souhrou okolností ocitl, je Wardaddy se svými muži nucen získat navzdory veškeré pravděpodobnosti štěstí na svou stranu a dovést do úspěšného konce své hrdinské pokusy zaútočit na samotné srdce nacistického Německa.

Podobně jako ostatní Ayerovy filmy, i tento je velmi surový a extrémně realistický. Snímek prostě ukazuje, že válka nebyla žádná sranda, a tak se divák dočká utržených rukou, lidí přetjetých tankem apod. Herecké výkony jsou dobré, Pitt možná trochu přehrává, nicméně jako celek se partička z tanku chová celkem přirozeně. Technickým aspektům taktéž není co vytknout. Kamera, střih i vizuální efekty jsou dosti povedené, takže máte pocit, že jste přímo uprostřed války. Co se týče scénáře, najdeme v něm vše, co by měl každý správný válečný film obsahovat. Krev, hrůzu, výbuchy, mrtvoly a bohužel také Hollywoodský happy-end. Nebýt posledních 20 minut, ohodnotil bych plným počtem. Takhle je

to „jen“ za 4*.

Horns

Městečkem otřese vražda dívky a téměř všichni obyvatelé jsou přesvědčeni, že onen strašlivý čin na ní spáchal její přítel Ig. Ten se se skutečností, že je jeho milovaná Merrin po smrti, nedokáže vyrovnat. Další problém ale na sebe nenechá dlouho čekat. Z hlavy mu za záhadných okolností začnou vyrůstat rohy. Stává se opravdu ďáblem, za kterého jej jeho spoluobčané už dávno mají? Nádavkem přichází i zvláštní schopnost, jež mu dokáže odhalit zlo, skrý-

vající v lidech v jeho blízkosti. Touto nově získanou mocí se Ig vydává pátrat po skutečném pachateli, jenž stojí za vraždou jeho lásky.

Těžce nepředvídatelný film s perfektním hereckým obsazením, skvělý scénářem a zajímavým námětem. Přeci jenom, málokdy se ve filmech vidí nějaká symbolika dotažená do extrému. V tomto snímku se toho tvůrci rozhodně nebáli a nutno říci, že to bylo správné rozhodnutí. Daniel Radcliffe v hlavní rohaté roli nezklamal a opět dokázal, že je velmi dobrým hercem, který nemá problém zba-

vit se nálepky Harryho Pottera. Co se týče technických aspektů snímku, vyzdvihl bych zde provedené VFX a hlavně kameru se střihem. Už úvodní záběr přechodu ze zamilovaného kluka do ožralého zoufalce by zasloužil Oscara. Finální verdikt: Velmi neobvyklý, ale perfektní filmový zážitek. Nutno však poznamenat, že ne pro každého.

TIP NA VÝLET

PRAVČICKÁ BRÁNA

Severní Čechy nabízejí mnoho přírodních krás, ale jedním z opravdových klenotů je Pravčická brána nedaleko Děčína. Vzhůru!

Naplno již z počátku

Vydáme-li se za Pravčickou bránou (německy Prebischtor), budeme muset zavítat do severočeského kraje, do okresu Děčín a národního parku České Švýcarsko, který je jedním z nejkrásnějších koutů naší vlasti. A výchozím bodem pro naši dnešní cestu bude polabské Hřensko.

Sem se lze dostat poměrně dobře vlakem, neboť se zde nachází i vlaková zastávka. Samozřejmě nejpohodlnější volba je osobním automobilem, nicméně po příjezdu počítejte s tím, že při parkování na vyhrazených místech k našemu oknéku doběhně usměvavá obsluha v reflexní vestě a vyžádá si průměrně 150 Kč za celodenní stání! Kdo je připraven, není překvapen! Zvolme si tedy jakýkoliv

druh dopravy, vše má svoje.

Ocitáme se na počátku Hřenska. Shlukem restaurací, hospod, prodejních stánků suvenýrů, oblečení i zlatavých „rolexek“ se probojujeme na západní okraj k hotelu Klepáč a podél asfaltové silnice a většího parkoviště se dostaneme dále až ke Třem pramenům, rozcestníku, který nás konečně svede ze silnice a zavede do světlého lesa na širokou cestu stoupající vzhůru. Na Pravčickou bránu je to z tohoto místa po červené turistické značce „jenom“ dva ki-

lometry, ale cesta nahoru mezi skalami udělá z pohodlné procházky pěknou rozcvíčku.

Krásné místo, ale ...

Po necelé hodině šlapání ve stinném lese bez větších výhledů se dostaneme na místo s odbočkou k jeskyni Českých bratří, zda ji navštívíme je čistě na nás. Více nás ale určitě zaujme zajímavě umístěná stavba zámku Sokolí hnízdo - nejen, že je zajímavá z hlediska architektury, ale také svým zasazením přímo k úpatí Pravčické brány.

Sokolí hnízdo je místo restaurace i infocentra, výstavy zajímavých fotek z Českého Švýcarska a kde se turisté zastaví, aby si vychutnali pod „kamenným obloukem“ trochu atmosféry (pozor, za vstup platí!). S rukou na srdci je ale třeba říct, že se často stává toto místo přelidněné a trochu nesnesitelné, a tak i my se nebudeme zdržovat..

Vyběhneme si nahoru na vyhlídku nad Sokolí hnízdo, z níž je Pravčická brána nejlépe vidět.

Úchvatné pohledy musí dojmout a oslovit každého milovníka krásné přírody! Budeme-li mít štěstí, uvidíme daleko!

Sestoupíme opět po úzké pěšině a kamenných schodech zpátky k infocentru a budově Sokolího hnízda a následně ještě o pár set metrů, až k odbočce pod Pravčickou bránou, z níž se červená turistická značka odpojuje jižně a pokračuje skalami dále až na Mezní louku, další záchytný bod v Českém Švýcar-

sku. Pohodlná lesní stezka vede mezi skalami, místy prudce a krátce sklesá po kamenech dolů, nad hlavami se čas od času objeví pohled na pískovcovou stěnu dotýkající se nebe; necelé čtyři kilometry utečou jako voda a ocitneme se na Mezní louce, kam jezdí autobusová linka z Hřenska, ale kde je hlavně možnost se osvěžit studeným nápojem či dobrým jídlem a na chvíli zastavit.

Soutěskami zpět

Nebudeme-li spěchat a nechytíme-li si autobus zpátky do Hřenska, abychom dnešní výlet zakončili, budeme pokračovat po modré turistické značce severně do lesa.

Široká cesta vede světlým lesem, než se napojí na žlutou turistickou značku, aby podél řeky (a nad ní po četných lávkách) Kamenice došla počátkem Divké soutěsky až k převoznímu místu. Pozor - nestihneme-li

se dostavit v rámci provozních hodin lodí, musíme celou cestu jít zpátky, soutěsku nelze překonat jinak! Za převoz 450 metrů dlouhou Divokou soutěskou zaplatíme 60 Kč, stojí to ale za to! Vystojíme si frontu a jedeme, převozník svým komentářem obohatí jízdu o důležité informace...

Vylodíme se na výstupním místě a pokračujeme podél řeky (a po lávkách nad ní) po žluté turistické značce přes Mezní můstek se zelenou turistickou značkou dále pískovcovým kaňonem řeky Kamenice. Dojdeme do druhé soutěsky - Tiché.

Zde opět zaplatíme za převoz, vystojíme frontu a usadíme se do dlouhé lodi s vlastním převozníkem, který nás cestou upozorní na různé místní zajímavosti, které jinde ve světě nevidíte (věřte!).

Na konci soutěsky opět vystoupíme a kamenitou stezkou a po dalších lávkách dojedeme k napojení se na červenou turistickou značku u hotelu Klepáč, kolem kterého jsme šli na dnešním počátku dne. Místo nám známé, k autu či vlaku již trefíme bez problémů, cestou se můžeme zastavit na další občerstvení a nasát naposledy atmo-

sféru krásného severočeského koutu..

Celodenní výlet přes Pravčickou bránu a dvě soutěsky nabízí nebývalé množství turistických aktivit v rámci jednoho dne, to určitě stojí za návštěvu!

ROZHOVOR S ...

JIŘÍM „ALBIM“ HANOUSKEM

1. Kdo nebo co tě ke skautu přivedlo? Kdy to bylo?

Ke skautingu mě přivedl můj mladší bratr (Weyr). Zní to trochu divně, ale je to tak. Někde (myslím, že ve škole) jsem něco o skautingu slyšel a doma o tom začal hovořit, a tak jsme se rozhodli, že to zkusíme. A kdy že to bylo? V mých deseti letech. Čili v roce 1998.

2. Kdo byli tví vedoucí? Stal se některý z nich tvým vzorem?

U vlčat mě vedl Zelí s Řízkem, pokud si dobře vzpomínám, ale hned po roce jsem přešel k Mohykánům, kde jsem zažil svoje nejlepší léta hned ta první. Oddíl tehdy vedli Ježour, LG a Doktor. Dokázali udělat takový program, že jsem měl pořád motivaci se snažit pro svoji družinu Kamzíků uhrát co nejvíc bodů. Vše měli promyšlené. Tito vedoucí jsou pro mě vzorem. Škoda, že jsem tyhle vedoucí nepotkal u Vlčat, když se tak na to zpětně dívám a vzhle-

dem k tomu, u jakého oddílu působím.

3. Máš za sebou spoustu let skautování. Co to pro tebe znamená?

Na tuto otázku nerad odpovídám, protože nikdy, když se mě někdo na něco podobného zeptá, tak nevím, jak mám odpovědět. Proto jsem si při sepisování odpovědí nechal tuhle otázku nakonec, abych si ji mohl pořádně rozmyslet. Skauting je pro mě též cesta, po které bych měl jít. Ukazuje mi hodnoty, kterých bych chtěl vlastně dosáhnout, a cestu k nim.

4. Dokážeš spočítat, na kolika táborech jsi byl? Na který nejraději vzpomínáš?

Spočítat to mohu přesně. Jeden u oddílu Vlčat, sedm u oddílu Mohykánů, vše jako táborník a nyní potřetí jako vedoucí, čili celkem 11 táborů. Pokud bych měl vybrat jeden nej, tak bych

musel dlouho přemýšlet a nejspíš bych ani nevybral. Samozřejmě můj první tábor v roce 1999, poté ten v roce 2002, kdy jsem skládal slib. Samozřejmě mám silné zážitky i z jiných táborů, na které si rád po čase vzpomenu. Uvedu zde jeden příklad za všechny. Stalo se to, pokud si dobře vybavuji, na táboře v roce 2003, kde jsme byli za Pána Prstenů, a jeden z vedoucích při pokladovce byl potopený až po krk v bahně.

5. Můžeš se podělit o svůj nejsilnější skautský zážitek?

Za ty léta ve skautu jich bylo opravdu hodně, a tak vyberu jeden, který vykládám Vlčatům jako motivaci. Teď už nevím, na jakém to bylo táboře, ale stalo se, že během tábora se mé družince nedařilo a byli jsme po celou dobu na posledním šestém místě. Až do posledního dne. My už zkroušení, že to nevyhrajeme jsme vyrazili na pokladovku. Doběhli jsme k salaši pod Homolí, kde byla první taková

obtížnější šifra, a také kontrolní stanoviště, kde jsme se měli všichni členové podepsat. Došli jsme na toto místo na pátém místě, protože jedna družina hledala jinou salaš. Z tohoto místa jsme vyráželi s dalšími dvěma družinami jako první. Po několika dalších šifrách jsme se dostali do statku Ondry Hulce a tam jsme měli nám dosud neznámou šifru. Teď si říkám „jak byla jednoduchá, ale tehdy nám skutečně dala zabrat. Z tohoto stanoviště jsme vybíhali jako druží a na tomto místě jsme doběhli do cíle, ze šestého místa, kdy jsme vybíhali s pěknou ztrátou.

6. Jak dlouho jsi sám vedoucí? U kterého oddílu působíš?

Působím třetím rokem u Vlčat. Můžete mě vidět na středečních schůzkách, kdy pomáhám vést Radkovi.

7. Jakou náplň mají schůzky pod tvým vedením? Kde čerpáš inspiraci?

Náplň je u našich schůzek samozřejmě různorodá, když nepřešší, tak se snažíme být s kluky venku, a když to nejde, hrajeme

různé hry v klubovně. Já inspiroci zatím neřeším, protože program má na starosti Radek a já, protože jezdím na schůzky na kole, tak většinou rozvezu papíry po městě a dělám dokončovací práce před schůzkou, ovšem pokud k tomu dojde a musím někam pro něco šáhnout, tak vzpomínám, co nás kde učili a co kluky či mne kdysi zajímalo a bavilo.

8. Jaké jsou Tvé záliby? Čemu se věnuješ o svém volném čase?

První moji zálibou kromě skautování je železniční modelářství, kterému se věnuji od března 2012 v klubu JaroMo v Jaroměři. Nyní se pokouším postavit model nádraží v Dobrušce v měřítku 1:120. Pořádáme také výstavy, přičemž tou nejbližší bude 6.-7.12. v Jaroměři v muzeu na Husově ulici, což je hlavní tah od Hradce Králové směrem na Náchod. Dalším mým zájmem je moje 6 let staré oranžovo-černé kolo, na kterém jezdím na schůzky a když je čas a počasí, tak si vyjedu někam za město, třeba i za další zábavou a tou je geocaching, který se snažím provozovat i v rámci výprav se svým oddílem. Tomuto koníčku se věnuji už asi 5 let a

mám najito necelou stovku keší (krabiček, které jsou schovány kdekoliv po světě). Myslím, že článek o tomto již v Totemu byl, ale pokud ne, tak se to jistě v nejbližší době napraví.

9. Co teď studuješ nebo kde pracuješ?

Já už rok pracuji, i když ještě ne na plný úvazek. Rozvážím denní tisk na poště Dobruška.

10. Cestuješ rád? Je nějaké místo, kam by ses chtěl podívat?

Cestuji rád, ale zatím nemám „odvahu“ se podívat někam do zahraničí. Rád se dívám na cestopisy a rád chodím na Cestovatelské večery. Jak říkám, touha si někam vyjet tu je, ale „odvaha“, nebo jak to nazvat, mi tomu brání.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

LEDEN 2015

V PŘÍŠTÍM DVOUČÍSLE
NECHTE SE PŘEKVAPIT!

VÍCE FOTEK A INFO NA:
WWW.JUNAK.DOBRUSKA.CZ

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Benešová - cga@seznam.cz

Petr Beneš - ben.a.kamzik@seznam.cz

Jiří Štaffa - gor.jiri@seznam.cz

Petr Lukášek - p.lukasek@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Jiří Hanousek, Mája Luštinová, Jiří Hanousek, Kateřina Potočková Adam Čuda, Petr Beneš, Petr Lukášek, Ondřej Němeček, Simona Popová, Pavčina Čiháčková, Iva Vulasová

FOTOGRAFIE:

Ondřej Němeček, Kateřina Potočková, Petr Poláček, Simona Popová a další

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

redakce

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Táborový oheň

**Pamatuj, že i ta nejtěžší hodina ve tvém životě
má jen 60 minut!**

Sofoklés